

Kristaus Karaliaus Laivas

Ūvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Balsas Iš Altoriaus Namelio

Mano vaikeli, aš gyvenu Altoriaus Namelyje, čia mano namai žmonių tarpe. Čia aš rūpestingai laikiu išdalinti mano malones ir palaiminimus tiems, kurie jų nori. Tačiau, žmonės neateina pas mane prašyti tų palaiminimų, kurių aš trokštu visiems suteikti dieną ir naktį.

Mano vaikeli, aš noriu tau apsaakyti mano Širdies paslaptis, nes ši Širdis šiame Sakramente iš meilės dėl žmonių. O kaip žmonės užmiršta savo Sutvėrėją. Geidulingi džiaugsmas ir žemiški pasilinksminimai, atitraukia daug širdžių nuo manęs, net ir tų širdžių, kurios buvo man pasišventusios šiame meilės Sakramente, kur Aš visados gyvenu. Jos dėliai žemiškų tuštybių atsisalino nuo Manęs, o kitados jos praleido daug gražių ir laimingų valandėlių su Manimi.

Pamiršimas, jog aš esu Altoriaus Namelyje, apima daugumą žmonių; pamiršimas jų Dievo, amžinos laimės, ir visko kas yra antgamtinio, nes Jų mintys apimtos vien tik žemiškais dalykais.

O, mano vaikeli, kaip man nuobodu ir liudnu, mano Altoriaus Namelyj, matant mano brangius vaikus einančius pro duris, kuomet aš noriu, kad nors kelioms minutėms pasiliktų pas mane ir meilės aktą padarytų.

Bandyk, mano brangus vaikeli, tavo žodžiais, tavo pavyzdžiu, ir ypač tavo mal-

domis patraukti kitas širdis prie manęs, kad tie, kurie tau brangūs, ateitų pas mane trumpą valandėlę, kiekvieną dieną ir aplankytų mane mažo Altoriaus Namelyje. Bandyk, ypač visus vaikelius privesti prie manęs, kad ir jie prašytų manęs brangių malonių ir palaiminimų, ypač tą dieną, kuri yra kiekvieną mėnesį mano Šv. Širdžiai pašvesta.

Mano brangus vaikeli, kaip aš labai trokštu šių dieną, kad mano vaikeliai aplankytų mane. Kaip aš trokštu suteikti malonių tiems, kuriems jos labai reikalingos. Kaip aš trokštu dvasiškai susivienyti su jais Šventojoje Komunijoje. O, kiek malonių aš jiems duočiau.

O mano vaikeli, kaip man yra nuobodu, ypač tą dieną, kurią aš kiekvieną mėnesį pasirenku ir trokštu, kad ateitų pas mane mano vaikeliai, ir džiaugtusi veizėdami į mane esantį viešai įstatytą monstancijoje bei prašytų karšta malda reikalingų sau malonių ir apdovanočiau. Tačiau liūdnu mano širdžiai matant taip maža mano garbintojų. Aš noriu tau pasakyti, mano vaikeli, kad tokį manęs užmiršimą vos galiu atlaikyti.

Mano vaikeli, čia Švenčiausiam Sakramente yra visi mano troškimai, čia yra mano didžiausi norai. Ar tu nebandysi patraukti visas širdis prie mano Altoriaus

Namelio! Ar tu nebandysi palengvinti šitą didį Mano Švenčiausios Širdies troškimą, kuris dega visų žmonių išganymo?

Taip, mano vaikeli, aš žinau tu nori, kad visos širdys prie manęs prieitų. Aš suprantu tavo vidujinį nuliudimą kada pamatai, jog aš pats vienas esu bažnyčioje, ir kad vien dėl meilės gyvenu šiame Altoriaus Namelyje. Vertė *Enrikas Sipavičius.*

Arkiv. Jurgio Matulevičiaus, M. I. C. Žodžiai

1910 IX. 14. — Mano šūkis teesie: visame Dievo ieškoti, viską didesnei Dievo garbei daryti, į viską įnešti Dievo dvasios ir viską ja persunkti. Dievas ir Jo garbė teesie viso mano gyvenimo centras, apie kurį sukčiusi visos mano mintys, jausmai, norai ir darbai.

Kiekvienas mūsų turi laisvai, visai sąvęs išsižadėjęs, pilnai pasiaukoti Kristui ir Bažnyčiai. Tai yra Kristaus troškimas — įvykdyti žemėje Dievo karalystę t. y. visa laimėti Jam per mūsų šv. Bažnyčią. Mūsų uždavinys: tobulintis ir tobulinti.

* * *

1910 X. 25. — Šio pasaulio sūnūs yra gudresni už šviesos sūnus savo siekimuose bei darbų praktikoje. Kaip dažnai atsitinka, kad Kristaus Bažnyčios priešai prašoksta mus savo darbštumu, uolumu, drąsa bei narsumu. O mums gi Kristus juk yra pasakęs: Būkite gudrūs, kaip žalčiai, ir neklastingi, kaip karveliai. Tad to akivaizdoje, ką turėtume daryti? Ar neturime eiti tenai, kur būtų galima kodaugiausia Dievui laimėti, daugiausia sielų išganyti t. y. ten, kur daugiausia bedievybės, ištvirkimo indiferentizmo, nuo Bažnyčios nutolimo?

Ar neturime stengtis visur įlįsti, įsibrauti, kur tik galima ką nors Kristui ir Jo Bažnyčiai laimėti. Jei vienas kelias užkirstas, kodėl kito nepaieškoti? Jei vienos durys uždarytos, kitas sau susiraskime, jei vienas langas užkaltas, kitą šviesai įleisti darykimės. Regėdami savo nerangumą,

kaip gi turėtume gėda rausti mes, kurie save vadiname Kristaus sekėjais, Jo Bažnyčios tarnais, Jo karalystės platintojais — Jo kareivija. . .

Ar neturėtume užsidegę Kristų skelbti plačiose masėse, ypač didmiesčiuose, jaunuomenėje, universitetuose, — juk iš ten turėtų plisti ne bedievybė, bet krikščionybės spinduliai, — organizacijose darbininkų, kurie daugiausia esti visokių riaušininkų bei aarkistų aukos.

Kiekvienas mūsų turi būti tos vienos, didelės minties apimtas, kad visame kame iš tikrųjų ieškotų Dievo, kad tarp daugybės visokių priemonių, kad ir gerų geriausių, ypatingai rinktųsi tas, kurios didesnei Dievo garbei išeitų: kad stebėdamas visokias kitas įstaigas ir žmonių kuopas ar būrius, ypač jei ten nėra Dievo, visomis jėgomis stengtųsi tenai Dievą įnešti, viską Kristaus dvasia atgaivinti, perimti, atnaujinti.

1913 IV. 5. — Aukoju Tau, Viešpatie Dieve, visus savo darbus, vargus, rūpesčius, visus nemalenumus, sunkenybes, kryžius. Duok, Dieve, kad dėl Tavęs ir dėl Tavo Bažnyčios dar daugiau galėčiau dirbti, vargti ir kentėti. Duok kad sudegčiau kaip ta žvakė ant altoriaus nuo darbo kaitros ir meilės ugnies dėl Tavęs ir Tavo Bažnyčios. Ačiū, Viešpatie, kad mane išvedei iš šio pasaulio, kur klaidžiojau, o gal ir kitus klaidinau, tai vis neva iš uolumo, — Tu Viešpatie atitaisyk. Aš už visas malones, kurias man suteikei, dėkoju. Koks Tu, Viešpatie, duosnus! Kaip gausiai dalimi savo malones mums nevertiems tvariniams. Dieve mano, Dieve! Kaip gera Tau tarnauti! Kas bus Tavo danguje, jei čia ant žemės tokiomis saldymbėmis žmogaus sielą pripildai, kuomet šventais šiurpuliais kūną perimi, tarsi į trečią dangų pagavęs nunešti.

KATALIKIŠKOS ŽINIOS

— Amerikos katalikai ragina Amerikos valdžią atšaukti Meksikai atstovą p. Daniels, dėl persekiojimo katalikų toje šalyje.

— Dėl nepalankių ir katalikus persekiojančių prielaidų, keli Meksikos arkivyskupai buvo priversti išvykti užsienin.

XXVII IR PASKUTINIS SEKMDIENIS PO SEKMINIŪ

Evangelija

Mato 24, 15-35.

ANUO metu Jēzuss tarē savo moky-
tiniams: Kuomet tat išvysite pranašo Daniēlio apskelbtā sunaikinimo nuobodā, stovinčią šventojē vietojē, — kas tai skaito, teišmano, — tuomet kas yra Jūdijē, tegul bēga ī kalnus, ir kas ant stogo, tene-lipa žemēn ko nors pasiimtų iš savo namų, ir kas laukē, tenegrįžta savo jupos pasiimtų. Deja gi nēščioms ir žindžiančioms tose dienose! Melskite, kad jums netektų bēgti žiemā ar subatojē. Nes tuomet bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiolei ir nebus. Ir jei tos dienos nebūtų buvusios sutrumpintos, neišsigelbētų nēvienas žmogus; bet dėliai išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Tuomet jei kas jums sakytų: Štai, čia Kristus ar tenai, netikēkite. Nes kilis netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didžių ženklų ir stebuklų, taip kad būtų įvesti ī paklvdimā, jei tai būtų galima, net išrinktieji. Štai, aš jums išanksto apskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai, jis tyruose, neišeikite; štai, namų gilumoje, netikēkite. Nes kaip žaibas išeina iš rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimas. Nes kur tik bus maitos, ten susirinks ir arelių. Tuojau gi po tų dienų suspaudimo saulē aptems, mėnulis nebeduos savo šviesos, žvaigždės puls nuo dangaus, ir dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet pasirodys dangujē žmogaus Sūnaus ženklas, ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Sūnų ateinantį iš dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe. Jis siūs savo angelų su trimitu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam. Mokinītės prilyginimo iš fygu mēdžio. Kuomet jo šaka jau darosi minkšta, ir dygsta lapai, jūs žinote, kad vasara arti; taippat ir jūs, visa tai išvydę, žinokite, kad jis ar-

tū duryse. Ištikrųjų, sakau jums, šita giminė nepraeis iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

* * *

Lekcija

Kolos. 1, 9-14.

BROLIAI: Todel ir mes nuo tos dienos, kurioje išgirdome, nesiliaujame meldęsis už jus ir prašę, kad jūs būtumėte pilni jo valios pažinimo visokia dvasine išmintimi ir išmone, kad elgtumėtės taip, kaip verta Dievo, jam visakuo patikdami ir nešdami vaisiaus kiekviename gerame darbe ir tarpdami Dievo pažinimu, sustiprinti visokia stiprybe sulig jo garbės galia parodyti su džiaugsmu visokiai ištvirmei ir kantrumui, dėkodami Dievui Tėvui, kurs padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvainystėje šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybės valdžios ir perkėlė ī savo meilės Sūnaus karalystę. Jamė turime atpirkimā jojo krauju, nuodėmių atleidimā.

* * *

KIEKVIENO ŽMOGAUS MIRTIS — JAM PASAULIO PABAIGA

Matys Žmogaus Sūnų ateinantį dangaus debesyse su didžia galybe ir didenybe.

Mat. 24, 30.

Mūsų Viešpats, šios dienos Evangelijoje, pranašauja pasaulio pabaigā, ir paskutinį teismā. Pasaulis, kaip jis dabar yra, nelūms amžinai; ankščiau ar vėliau jis prieis prie galo. Tada bus teismas. Jėzus Kristus ateis iš dangaus, nē silpnutis ir nusižiaminęs kaip pirmame savo atėjime pasaulį atpirkti, bet su didžia didenybe, gyvųjų ir mirusiųjų teisti. Kada pasaulio pabaiga ir paskutinis teismas bus, nieks nežino, nes Dievas mums to neapreiškē. Pasaulio pabaiga ir paskutinis teismas bus, gal praeis daugelis metų, kol visa įvyks, tačiau

vis vien Kristaus žodžiai išsipildys, nes Jis sako: *Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.*

Tikra žodžio prasme imant, mes galime sakyti, kad mums pasaulis baigiasi su kiekvieno mūsų mirtimi ir tuojau po to teismas.

Didis suspaudimas bus pasaulio pabaigoje, kaip Kristus sako šios dienos evangelijoje: *Tuomet bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiolei ir nebus.* Kame randasi šis suspaudimas? Kiekvienos bausmės ir ligos blogumai ir nelaimės beskaičiaus veršis ir slėgs žmones, siaus karai, kuriuose kraujas upe liais plauks, visa gamta sumiš ir teiks neapsakomus žmonėms vargus. Tų dienų suspaudimas bus taip didelis, kad jeigu, kaip mūsų Viešpats sako, jos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas žmogus.

Panašiai atsitinka kuomet miršta žmogus, kaip jis blaškosi į visas puses! Jis guli skausmų lovoje, ir neranda poilsio nė dieną nė naktį. Nė maistas nė gėrimas nesustiprina jį, nemiega, jaučia vien tik skausmą, ir jis yra taip silpnas, kad sunkiai gali pajudinti ranką, visi jo pajautimai susilpnėję ir paskutinė jėga nyksta. Ir kada jis yra merdėjime kaip trumpai ir sunkiai kvėpuoja, kaip jis išrodo kol paskutinė gyvybės kibirkštėlė jam užgesta. Ar nėra toks didelis suspaudimas, kurio pirmiau jis niekuomet neturėjo? Ir jeigu mirštantysis žmogus buvo prisirišęs prie pasaulio, niekad nesirūpino Dievu ir amžinybe, kaip turi būt bairis jo paskutinė valanda! Jo širdis linko prie žemiškų gėrybių, pasaulis buvo jo gėris; dabar jis mato ir jaučia, kad jis turi palikti, ir palieka namus, garbę, išaukštinimą, džiaugsmus, linksmybes, prietelius ir gimines, viską; koks yra skaudus ir kartus atsiskyrimas! Koks skausmas slegia jį kuomet jis prisimena nuodėmes, kurių jis savo gyvenime sukrovė kalnus, daugelį malonių, kurias jis gavo savo išganymui, bet nenaudojo ir paniekino, daugelį gerų progų atmetė, ir galutinai amžinybė stoja jo akvaizdoje, kuri nėra jam maloni.

Prieš pasaulio pabaigą kils antikristas ir darys ant žemės prajovus. "Nes kils netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų ir stebūklų, taip kad bū-

tų įvesti į paklydimą, jei tai būtų galima, net išrinktieji." Šv. Povilas taipgi kalba apie antikristų, ir vadina jį "nuodėmės žmogus, prapulties sūnus, kurs yra priešininkas ir keliasi ant visko, kas vadinasi Dievas, ar kas yra garbinama, taip kad jis sėsis Dievo bažnyčioje ir rodys save, lyg jis būtų Dievas." — II. Tesal. 2, 4. Antikristas turės savo pasekėjus, jis mokys kas patinka aistroms, velnio pagelba darys matomus stebūklus. Prieš tuos, kurie nepripažins jį už Mesiją ir netarnaus jam, jis persekios tokiu žiaurumu, kurs daug daugiau viršis pirmųjų krikščionijos amžių persekiojimus.

Velnius, nuožmusis Kristaus ir žmogaus priešas, mirštančiajam ruošia panašias nelaimes ir pavojus išganymui. Šv. Alfonsas Liguorietis sako, kad "šis bairis priešas deda visą savo energiją pražudyti sielą kada apleidžia šį pasaulį." Jis žino, kad jis turi tik trumpą valandėlę laimėti sielą, ir kad jei praras ją, jis prarado ją amžinai. Todėl jis mirštantį su visomis galimomis pagundomis puola Jis gundo į perdidelį pasitikėjimą, pakisha mintis, kad dar nemirsi, ir gali atidėti atgailą tolimesniam laikui ir neprivalai bijoti Dievo, nes Jis yra labai gailestingas, arba stumia į nusiminimą ir kukšta, kad atgailos ir atsivertimo laikas praėjo, kad Dievas jau nedovanos, ir kad mirštantysis jau yra prakeiktųjų skaičiuje, arba kankina abejojimais kas link tikėjimo, gundo į netvorumą, piktažodžiavimą, ir puola sielą iš tos pusės, kuri yra silpniausia. Šv. Andriejus Avelietis savo mirties valandoje pergyveno taip bairių kovą su pragaru, kad visi esantieji prie jo buvo perimti baime. Jie matė jo veidą labai atsimainiusį ir išblyškusį; jo visas kūnas drebėjo, jis griežė dantimis ir liejo gausias ašaras. Jo išvaizda sujudino stovinčiuosius lig ašarų, jie padvigubino savo maldas, ir patys drebėjo matydami šventąjį taip mirštantį. Vienintėlė apystova suramino juos; jis dažnai kreipdavo savo akis į Švenčiausios Panelės paveikslą, tartum jis šaukėsi Jos pagalbos, nes jie prisiminė jo dažnai tariantčius žodžius, kad Marija būtų jo mirties valandoje priebega. Galutinai patiko Dievui

baigti šią kovą pergalės ženklų. Audra sustabdyta ir jo veidas įgyjo pirmųjų linksmumą ir malonumą. Jis ramiai įsmeigė akis į Marijos paveikslą, nulenkę savo galvą kaip dėkingumo ženklą ir ramiai numirė. Čia matome kokias velnias deda pastangas pražudyti mirštančiojo sielą, tačiau Dievas gelbsti tuos, kurie ištikimai Jam tarnavo, ir Marija ima tuos, kurie buvo Jai pamaldūs ypatingoje savo globoje ir parūpina jį su šėtonu mūšyje garbingą pergalę.

Tuoju gi po tų dienų suspaudimo saulė aptems, mėnulis nebeduos savo šviesos, žvaigždės puls nuo dangaus, ir dangaus galybės bus pajudintos. Šitoki nuotikiai reiškiasi pasaulio pabaigoje. Visa tvirtovė drebės, visi dangiškieji kūnai paliks savo įprastus bėgimo kelius ir vienas su kitu trenksmingu sudužimu susikuls; saulė, mėnulis, ir žvaigždės nebeteks savo šviesumo ir nebešvies pasauliui, ir tiršta tamsybė apdengs visą žemę. Ugnis kris iš dangaus ir veršis iš žemės vidurių ir sunaikins visokią gyvybę. "Viešpaties diena ateis kaip vagis; tuomet dangus su dideliu smarkumu praeis, elementai nuo karščio sutirps, žemė gi ir ant jos esantieji dalykai bus sudeginti." — II. Petro 3, 10.

Kas įvyks pasaulio pabaigoje, taip pat įvyksta kiekvieno žmogaus pabaigoje. Kuomet jis guli užalęs ir sustingęs, jam saulė nešviečia, mėnulis neišduoda jam šviesos, jis daugiau nemato danguje žvaigždžių, nes jam atėjo pasaulio pabaiga. Visa ką žemė turi ir duoda jis negali daugiau naudotis ir džiaugtis. Jei jis buvo turtingas ir turėjo gražius namus, didelius žemės plotus, pelningą amatą, daug pinigų, jis dabar jų visų daugiau nebeturi; vienintėliai jam palieka karstas. Jei jis turėjo gerus laikus, džiaugėsi linksmybėmis, dabar visa kas linksmo ir džiugino žmogaus širdį užsibaigė jam; vienintėliai jam palieka karstas. Jei jis užėmė visuomenėje aukštą vietą, jei jis gėrėjosi geru vardu tarp žmonių, visa praėjo, vienintėliai jam palieka karstas. Taip, žmogus mirdamas nieko nepasiima žemiško su savim, vien tik karstą. Laimingas tas žmogus, kurs gyvena pagal savo pašaukimą ir miršta Dievo malonėje.

MOTINA MEILINGA

O Motina Meilinga
Būk ir man gailestinga,
Nes aš silpna negaliu,
Eiti dorybių keliu.

* * *

O, kaip menka aš esu,
Vargingiausia iš visų,
Jei atstumsi nuo savęs,
Tuoį pražūsiu be Tavęs.

* * *

Žemės dulkė neverta,
Dievą garbinti sutverta,
Aš Jį rūstinu kasdien
Su nedorėliais išvien.

* * *

Jau nuodėmių daug turiu,
Ir į pražūtį žiūriu,
Bet į pavojus lendu,
Į nuodėmes vis brendu.

* * *

Širdis mano taip šalta,
Blogais noriais apkalta,
Nemoka Dievo mylėt,
Savo įdų nugalėt.

* * *

Pažvelk, Motina miela,
Kaip liūdna mano siela,
Kaip nutolus nuo dangaus,
Nuo Sūnaus Tavo brangaus.

* * *

Tiktai Tu esi viena
Viltis mano šiandieną,
Man į pagelbą ateik,
Sielai paguodą suteik.

* * *

Maldas mano išklausk,
Mano paklaidas taisyk,
Sūnų savo permaldauk,
Jo malonę man atgaulk.

* * *

Ir aš gėleles skinu,
Vainikėlį Tau pinu,
Prie Tavo kojų dedu,
Tave mylėti žadu.

* * *

Motinėlė neatmesk,
Ir iš nuodėmių išvesk,
Gelbėk mane kaip žinai,
Kad nežūčiau amžinai. A. P.

AŠTUNTASIS MARIJONŲ RĖMĖJŲ SEIMAS

Sekmadienį, gruodžio 9tą dieną, 1934 metais, Aušrų Vartų parapijos svetainėje, 2323 W. 23rd Place, Chicago, Illinois, įvyksta Marijonų Rėmėjų Aštuntasis Seimas.

Seimo dieną Aušros Vartų bažnyčioje, 10:00 val. bus iškilmingos pamaldos — Šv. Mišios Marijonų Seminarijos bei Kolegijos Rėmėjų, Geradarių ir Prietelių Seiman atvykusių Svečių intencijai, ir tai dienai pritaikintas pamokslas. Gerb. Seimo Atstovams bei Dalyviams 12:00 val. bus paruošti skanūs, draugiški pietūs. Po pietų 2:00 val. prasidės posėdžiai.

Nuoširdžiai kviečiame visus mūsų gerb. Rėmėjus-es, Draugijas, Organizacijas, Brolijas, Parapijas ir Lietuvių Kolonijas dalyvauti šiame sieme. Jeigu kurie negalėtų mėtė atvykti dėliai tolimos kelionės ar kitos svarbios priežasties, tai malonėkite savo sveikinimus, lankėjimus, patarimus bei užmanymus prisiųsti laiškuose raštu.

Maloniai Jūsų lauksime,
Seimo Rengimo Vadovybė.

* * * *

Mūsų gerb. skyrių Veikėjai uoliai ir energingai darbuojasi šio Seimo gausiu pavykimu.

Marquette Park skyrius jau turėjo parengimą lapkr. 11 d., kad galėtų atstovus atsiųsti į Seimą su gausia auka. Programa gerai pavyko, nes darbuotojai energingai darbavosi platindami tikietus ir rinkdami aukas, o biznieriiai gausiai aukojo.

Archer Heights ir Melrose Park skyriai taip pat uoliai darbuojasi ruošdami programą, kad pasirodžius Seime gausingai.

Brighton Park skyrius ruošia bunco party sekm., lapkr. 25 d., Navickų namuose, 4538 So. Washenaw ave., 2:30 val. po pietų. Yra vilties, kad parengimas labai gerai pavyks nes veiklūs darbuotojai jį ruošia. Tik nepamirškite atvykti ir kartu pasilinksinti.

SUSITVĖRĖ MARIJONŲ KOLEGIJOS IR SEMINARIJOS SKYRIUS

Town of Lake. — Šv. Kryžiaus parapijos gerb. klebonui, kun. [Al. Skripko palankiai atsinašus ir kun. A. J. Andriušui, M. L. C. atsilankius, sekmadienį, lapkr. 11 d., susitvėrė Marijonų Kolegijos ir Seminarijos Rėmėjų skyrius. Susirinko gražus būrelis geraširdžių, kilnius darbus remenčiųjų asmenų ir įsirašė į Marijonų K. ir S. Rėmėjų Draugiją: Ogentų šeimyna — penki nariai, Turskų šeimyna — trys nariai, Kalvaičių šeimyna — du nariai, E. Benaitienė, J. Šiaudvitiienė, M. Jurkienė, J. Trepėšienė, A. ir V. Katauskai, E. Mikalaitienė, V. Šalna, P. Maldžius, J. Lasauskas, J. Razbadauskaitė.

Į valdybą išrinkta: J. Lasauskas — pirmininkas., E. Ogentaitė — rašt., J. Gedvilas — išd.

Išrinkta į Marijonų Kolegijos ir Seminarijos aštuntąjį seimą atstovai.

Nutarta surengti bunco party ir išrinkta komisija: E. Ogentienė, B. Kalvaitė, B. Ogentas, E. Ogentaitė, E. Gedvilienė, J. Gedvilas. Šioji pramogėlė įvyks gruodžio 2 d., Ogentų namuose, 5648 So. Justine St.

Prašoma visų atsilankyti ir paremti naują draugiją. Darbuokimės ir remkime mūsų įstaigas.
Rėmėja.

* * *

MŪSŲ GERB. RĖMĖJŲ SVEIKINIMAI LAIŠKAIS IR AUKOS AŠTUNTAJAM SEIMUI

Baltimore, Md.
Spalio 28, 1934.

Brangūs Kristuje!

Sveikinu Tėvus Marijonus Jūsų Kolegijos Rėmėjų Aštuntojo Seimo proga ir siunčiu Seimui \$4.00 kaipo auką.

Atsiprašau, kad negaliu daugiau siųsti, nes pas mus yra didelė bedarbė ir labai sunku užsidirbti. Dar sykį linkiu kogeriausios Jūsų Seimui kloties.

Aš visuomet meldžiuosi už Tėvus Marijonus, priiminėju Šv. Komuniją ir apvaikštinėju Kryžiaus Kelius, kad Dievas laimingų Jums, Jūsų pasišventime ir duotų sveikatą darbuotis Kristaus Vinyne.

Jūsų Barbora Gedra.

Gerbiamieji!

Negalėdamas atvykti į Marijonų Kolegijos Rėmėjų Aštuntąjį Seimą, malonėkite priimti mano nuoširdžius sveikinimus ir \$5.00 auką.

Viso gero — *Pet. Gudžius*, Melrose Pk., Ill.

Gerb. ir Brangūs Tėveliai Marijonai, sveikiniu Seimą ir malonėkite priimti nuo mūsų šią mažą dovanėlę — \$1.00.

Su tikra pagarba — *J. Kosalukas*,
Long Beach, Cal.

Gerbiamieji!

Sveikiniu visus Aštuntojo Seimo atstovus susirinkusius ir prisiunčiu dovanėlę — \$1.00.

C. Skarupskas, Glastonbury, Conn.

Gerbiamieji!

Sveikiniu šį Seimą ir linkiu geriausių pasekmių. Pagal savo išgalę ir siunčiu šią nors mažą \$1.00 -- auką, kurią malonėkite priimti.

Mari Unguraitienė,
Brooklyn, N. Y.

Brangieji!

Linkiu geros visiems Seimo dalyviams kloties. Aš pati negaliu dalyvauti Seime, tai nors priimkite šią dovanėlę \$1.00. Ačiū labai už pavictimą.

E. Dusevičienė, Worcester, Mass.

Chicago, Ill.

Lapkr. 8, 1934

Gerbiamieji!

Esu biednas bedarbis žmogelis, negalėdamas prisidėti auka, tai nors nuoširdžiausiai sveikinu Seimą ir maldauju Dievą visokios Jums palaimos — lai gyvuoja Marijonų Kolegija per amžius!

A. Rimkus, Chicago, Ill.

SEIMUI AUKOS

Trumpiai, P. ir M., Chicago, Ill. \$5.00
Naujokaitis Jonas, Worcester, Mass. \$5.00

Jagminas Juozas, Brooklyn, N. Y. \$5.00
Petrauskas, Motiejus, Bristol, Conn. \$3.32
Vengricinė Ona, So. Boston, Mass. \$3.00
Marks F. Mrs., Los Angeles, Cal. \$3.00
Artišauskienė Katarina, Chicago, Ill. \$2.00
Domcika A. Mrs., Beloit, Wis. \$2.00
Vickienė Uršulė, Chicago, Ill. \$2.00
Aštašauskienė Elz., Gilberton, Pa. \$2.00
Demspky Lucy Mrs., Tariffville, Conn. .. \$2.00
Miller Mag., Shrewsbury, Mass. \$2.00
Bukauskas Mikas, Homestead, Pa. \$2.00
Lukša Juozapas, New Haven, Conn. \$1.00
Marcinkevičienė Mar., So. Manch., Conn. \$1.00
Jodkaik Nik. ir Elena, Lawrence, Mass. .. \$1.00
Svinkunienė Viktorija, W. Frankfort, Ill. \$1.00
Svikiutė Marijona, Worcester, Mass. \$1.00
Toneikienė Antanina, Los Angeles, Cal. .. \$1.00
Juknevičia J., Chester, Pa. \$1.00
Noreikienė Elena, Rockford, Ill. \$1.00
Kavaliauskienė Ag., Dayton, Ohio. \$1.00
Zaurienė Konstancija, Chicago, Ill. \$1.00
Žilinskienė V., Chicago, Ill. \$1.00
Kazlauskienė Mar., Mt. Carmel, Pa. \$1.00

Visiems už maldas, aukas ir linkėjimus nuoširdžiausiai dėkojame ir maldaujame Aukščiausiojo gausios palaimos visame.

Tėvai Marijonai ir Seimo Rengimo Vad.

5,000 ŠKOTIJOS TRETININKŲ METINĖJ KONFERENCIJŲ

Spalių 6 d. Glasgove, Arkivyskupiai Mackintosk globojant, įvyko visos Škotijos šv. Pranciškaus Tretininkų Metinė Konferencija. Ji truko tris dienas. Dalyvavo posėdžiuose vysk. Toner, vysk. Martin ir vysk. Graham. Iš visos Škotijos į Konferenciją vyko apie 5,000 tretininkų.

Škotijos Tretininkai sudaro galingą pagalbą savo vyskupams ir vietų klebonams. Jų darbas visiems metams numatytas ir apima savęs tobulinimo ir kitų į išganymą vedimo sritis. Viešojo malda, suirusių šeimų sutaikymas, organizuotas šventėmis Mišų klausymas, katalikiškų knygų ir laikraščių platinimas, apleistųjų globa — tai sritys, kuriose dirba Škotijos Tretininkai.

Jei Amerikos Tretininkai imtųsi daugiau platinti katalikiškus laikraščius ir knygas, mūsų katalikiški laikraščiai daug geriau gyvuotų ir visas veikimas pagyvėtų.

AUKŠTAI GERB. SVEČIAS, J. E. VYSK. T. MATULIONIS CHICAGOJE, ILL.

Jo Ekscelencija Vyskupas Teofilius Matulionis atvyko į Chicago lapkričio 14 d., 11:20 val. dienos metu, didžiulės minios, inteligentijos entuziastiškai sutiktas La Salle stotyje ir brangiajam Svečiui, Palmer House viešbutyje, iškelti prielankumo pietūs.

Jo Ekscelencija aplankė lietuvių katalikų didžiąsias ir kilniąsias įstaigas -- Marijonų Dvasinę Seminariją, Marijos Kalneliuose, Seserų Kazimieriečių Akademiją, 2601 W. Marquette Rd. ir "Draugo" spaustuve, 2334 So. Oakley Ave. Visur didžiai garbus Svečias buvo labai maloniai priimtas su širdingiausiais sveikinimais ir linkėjimais. Jo Ekscelencija, taip pat, į visus sveikinimus atsakė savo tėviška, malonia ir giliai pamokinančia kalba, ragindamas mylėti Dievą ir Tėvynę, laikytis tikrojo tikėjimo ir tautybės.

Jo Ekscelencija didelio įspūdžio darė mums išėivijos lietuviams savo dalyvavimu, lapk. 18 d. dienraščio "Draugo" 25 metų sukakties jubilėjaus iškilmėse -- Aušros Vartų parap. bažnyčioje laikė

pontifikalines Šv. Mišias ir lietuvių auditorijoje dalyvavo "Draugo" koncerte.

Jo Ekscelencija labai gražiai, įdomiai kalbą ir savo malonia išvaizda, turinčia ką tai tokio nepaprastai aukšto, patraukia kiekvieną, kurs tik prie Jo prisirtina.

Linkime garbingajam Svečiui ko geriausio pasisekimo ir meldžiame Aukščiausiojo gausios palaimos visame.

"Kristaus Karaliaus Laivo" Leidėjai

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ŠVENČ. PANELĖS MARIJOS PASIAUKOJIMAS

Švenčiausios Panelės Marijos pasiaukojimo šventė pripuola lapkričio 21 d. Švenč. Panelės Marijos Pasiaukojimas Dievui bažnyčioje yra viena iš švenčių, skirtų Švenč. Panelės Marijos garbei. Tačiau, Katalikų Bažnyčia tos šventės nešvenčia iškilmingomis apeigomis, bet šventės tikibiškas pamaldas skiria ištikimųjų išpažintojų ir Marijos gerbėjų vien tyliąjam ir šventajam paslapties apmąstinėjimui. Dievo išrinktieji ir šventieji čia, žemėje, gyvena maldingumo slaptoje ir Dievą garbino tylioje maldoje. Aukščiausiai iškelta Šventųjų Karalienė daugiau nuveikė tyliu ir paslėptu gyvenimu, negu žmonės, kurie klaidingai paskelbti didvyriais, kad stebėtinais nuveikimais pagerino šį pasaulį.

“Klausyk, Dukte, žiūrėk ir palenk savo ausį, užmiršk savo tautą ir savo tėvo namus. Karalius geis tavo gražumo, nes jis Viešpats, tavo Dievas” (Ps. XLIV, 11-12). Taip giedoja laukianti Bažnyčia Morijaho kalno viršūnėje, tuo pačiu aukštinant Tyro dukterų gražumo ypatybes. Čia, Bažnyčios tolregis regėjimas permato ateitį, ir ji toliau gieda: “Paskui ją atvesdama Karaliui mergaičių... Jos atvedamos su linksmybe ir džiaugsmu, įvedamos į Karaliaus rūmus” (v. 15-16).

Šiandien tas Karalius, kurs yra Visagalis ir sveikinimas, kaipo kilniausias iš žemės sūnų, pasisavina meilingąją Panelę Mariją, kuri šia valandą laiptais žengia į bažnyčią, nes Švenč. Panelė Marija, kuri šiandien pati aukojasi Dievui bažnyčioje, yra Karaliaus sostas. Angelai jau sveikina Ją, kaipo savo Karalienę, ir sveikina Ją vardan visų tų, kurios ateityje bus dukterimis Karaliaus, kurs jų pasiaukojimą užlaikys dėl Sužiedotinės, užlaikys su myrrha ir kvepalu — būtent, su malda ir nusimanimu — ir kurs sudarys garbingą Jo dangiškąjį sostą.

Tačiau, Bažnyčia kitokiu žvilgsniu reiškia Švenč. Panelės Marijos pasiaukojimą.

Minint Bažnyčios šventes, artėja ir Adventas. Tat, atitinkamiausia, kad gerbtinai atminti ir Švenč. Panelės Marijos pasiaukojimą Dievui Senojo Įstatymo bažnyčioje. Švenč. Panelė Marija aukavosi Dievui bažnyčioje, kad aukštam ir kilniam pašaukimui prisirengti vienatvėje, atsiskyrimė, nuolankume ir meile. Tai buvo čia — ties būsiančiojo altoriaus atvaizdu, kad patobulintų žmonių maldas, kurie buvo per silpni išprašymui, kad debesys nuleistų Išganytoją. Švenč. Panelė Marija, sako Šv. Bernardina Sienietė, “buvo palaimintas vainikavimas visų tų troškimų ir maldų dėl Žmogaus Sūnaus atėjimo.”

Švenč. Panelė Marija buvo iškelta į tokį šventumą ir tobulybę, kad pasaulis Ją turėti nebuvo vertas. Dievas, nežiūrint Marijos jaunystės, Ją pašaukė į bažnyčią, kur Dievui Ji pati save amžinai aukavo. Ir Dievas priėmė Marijos auką, kad Ji laiko pilnumoje priimtų ir Jo auką. Dievas Jai skyrė bažnyčią, kaipo apsaugą, kad laiko pilnumoje Ji duotų savo skaisstybės prieglobstį dėl Jo buveinės. A, Dievo tabernakulas ir Marijos vienatvė! Dievas ir Marija! Visagalio Dievo sanktuarijume, Švenč. Panelė Marija troško, ilgėjosi, dusavo, kad Mesijas ateitų. Argi galime atvejoti, kuomet nakties šešėliai miegu apgaubė bažnyčios sargus, kad meilingoji ir skaisčiausioji Panelė Marija kėlėsi, klaupė ir iš nekalotos širdies siuntė karštą ir nuoširdžią maldą, kad Mesijas malonėtų ateiti. “Ateik! ateik! ateik!” Ji maldavo ištiestomis rankomis, ugningu žvilgsniu, nukreiptu į dangų, širdimi ir protu — meldama Išganytojo atėjimą. Neikalčiausias Jos širdies troškimas buvo taip didelis, kad Ji prie savęs artino Dievo žodį. Ir dievybė nužengs į Jos žmogystę, o Jos žmogystė laikys dievybę. Ir Įsikūnijusio Žodžio dievybė laikys Jos žmogystę.

Šv. Rašto giliu pažinimu, Mozės apeiginių įstatymų ir įsakymų tvirtu užlaikymu

bei pildymu, Švenč. Panelė Marija visur rado ir visada garbino Mesiją. Kiekvieną auką, kurią Ji matė aukojant, Ji aukavo Dievui ir su Juomi vienijesi. Tuo būdu Sinojaus Kalno Dievui Ji davė tokią atitinkamą garbę, kurios Aukščiausias veltui laukė iki tai dienai.

Kiek išganingesnio ir nuopelningesnio atgailojimo darė Švenč. Panelė Marija — Sandaros Orka! Ji daugiau nuveikė ir pelnė, nekaip visi žydai su senovės sinagoga, kuri pragaišo ir išnyko. To nežinodamas, pagonas Erodas pastatė naują kitą sinagogą, kuri nuo Zorobabelio laikų tapo tuščia ir apleista. Tada Bažnyčia, kaip ir Tabernakulas, užėmė Senojo Įstatymo sinagogą, ir tapo tikrosios Sandaros Arkos apsauga, o Švenč. Panelė Marija buvo skirta prieti liauti pačiam Dievui. Švenč. Panelės Marijos esimas, pati tikrenybė, gyvuojanti Sandaros Arka, kuri priėmė Dievą, buvo antroji Bažnyčia garbėje didingesnė ir majestotingesnė už pirmąją, kuri buvo šios vienatvaizdas, simbolis.

Tat, ir mes sekime Švenč. Panelės Marijos pėdomis Ne vien savo kūdikius, bet ir patys save aukokime Dievui aukštybėse.

Laiškas Broliui

Mylimasis Broliau:

Visų pirmiausia sveikinu Tave su "Garbė Jėzui Kristui!" Sveikas! Noriu trumpai aprašyti šį, tą iš mano gyvenimo Lietuvoje. Pirmame laiške tau aprašiau mano kelionę per jūras — ir kaip atvykau į Lietuvą. Tat, tave sveikinu iš tolimos, gražios ir brangios Lietuvos! Čia jau girdžiu ne vokiečių, ne anglų, ne prancūzų — ne kokią kitą — bet girdžiu lietuvių kalbą. "Čia broliai artojai lietuviškai šneka." Čia dar neteko pamatyti kaip visos Lietuvos žmonės gyvena — reiškia, įvairiose dalyse. Bet mačiau kaip mūsų broliai džiūkai gyvena. O Juozai, kad tu tik žinotum kaip mūsų krašte Dzūkijoje gražu!

Aš išvažiuoju iš Kauno ketvirtą valandą popiet. Į svečius važiuoti, lengva, linksmu. Važiuojant — ilgai matėm Nemuną — bet, jis mus paliko, tai vieni važiuojom. Maždaug septintą valandą — jau buvome

Butrimonyse ir ten autobusas gavo biskį atsidusti. Bet, oi, kiek žydukų — vaikų pribėgo prie autobuso, tai tiek nesu matęs. Bet dar ne kelionės galas. Ten biskį pabuvome — ir vėl pradėjom važiuoti. Už valandos jau buvome Onuškyje. Dėdė Motiejus svečio laukė: Aš jį lengvai pažinau. Pasisveikinom! Oi — koks džiaugsmas. Už pusantros minutės jau buvome bažnytėlėje padėkoti Jėzui, kad laimingai — sveikas atvažavau. Graži bažnytėlė — rodo kad nesenai remontuota — ji panaši į Vilniaus katedrą (dėdė taip sakė). Už pusantros valandos jau buvome tame kaime kur bobutė ir kiti mūsų giminės gyvena. Visi svečio laukė — ir štai jau namie! Pasisveikinau su tavo ir mano sena bobute ir tetomis ir dėdėmis ir kitais. Koks džiaugsmas jiems ir man! Kalbėjomės apie jus visus — jie manęs klausinėjo, o aš jų — apie šį, tą. Tai ačiū Geriausiajam Dievuliui, kad Jis leido nors kartą pasimatyti ant šios baltos žemelės (taip bobutė sakė). Bobutė, ir dėdes ir tetas ir visus pasveikinau nuo tėvelių ir nuo tavęs.

Ant rytojaus dėdėms padėjau rugių sėti — pasėjau kokius 6 grūdus. Laukose daug titnago galima rasti. Po keleto dienų kuomet bobutė ėjo grikių rauti, tai ir anūkas išėjo rauti — padėti bobutei rauti. Pamatytai, nors bobutė sena, bet kaip greitai grikius rauna. Už mano pagelbą teta iškepė gardžių grikinų blynų. Dėdė Motiejus kartais kuldavo rugius — ne su mašina, bet su spragilu. Kartą ir aš jam padėjau kulti — kaip paėmiau tą spragilą — ir pradėjau mušti tas varpas, tai net stogas pradėjo braškėti. Aš ir kitur kaimuosna buvau. Žmonės ateidavo klausinėti apie savo brolius, seseris, gimines Amerikoje gyvenančius. Daugelis mūsų miesto lietuviai par eina iš šitos apylinkės. Nelabai toli šito kaimo yra rubežius — čia Lietuvos žemė — laisva — o ten jau lenkų. Mūsų apylinkėje matyt miškai — ir miškai — ežerai — ežerėliai. Labai gražu. Pastebėjau, kad katalikiški laikraščiai ir laikraštėliai daug geros naudos atneštų žmonėms. Pasakyk, mūsų kaimynams ir pažįstamiems, kad jų giminės prašo jų, jiems užsakyti kokį laikraštį katalikišką. Kitame laiške gal daugiau

parašysiu — bet kai parvažiuosiu, tai viską, viską papasakosiu. O baigdamas tik tiek noriu pasakyti kad Dzukijoje gražus kraštas, nēr kito meilesnio krašto. Baigdamas, sveikiniu tėvelius ir tave brolau su vižais mūsų giminėmis linkėdami Jums geriausios sveikatėlės ir Dievo palaimos. Būk geras ir sveikas, kol sugrįšiu.

Pasilieku tave mylintis brolis,
Bernardas.

* * *

MŪSŲ MOKINIAI

Prisiartino rugsėjo mėnuo! Ir mūsų miestuko geriausi piliečiai — vaikai turėjo vėl rankosna pasiimti pašelius ir sąsuvinius ir eiti mokyklon. O kiti pirmą kartą pradėjo mokyklon eiti. Reiškia, jie susilaukė tos laukiamos dienos: “Mama, kada ir aš cisiu mokyklon?” Jie jau bėgte bėga mokyklon!

Mūsų “moksleiviams” niekas nerūpi — jų laukai jau apdirbti — rugiai sumalti ir panašiai. Jau prisiartino ir gražus ruduo. Bet, nieks, nei laukai, nei miškai, nieks, nieks, mūsų linksmiausių miestuko gyventojų neatitraukia nuo mokyklės — nuo knygų. Jie geri — uolūs mokiniai! Aukštesnių skyrių mokiniai laukia: “kada baigsiu pradžios mokyklą?” Tikėsi ar ne — bet kas teisybė tai ne melas: žinoma, vieniems mūsų mokiniams labiau patinka skaitymas — kitiems rašyba, (pirmamečiams), — o ir yra tokių kuriems be skaičiavimo arba matematikos tai ne koki pietūs. Visi mokiniai, kaip vienas, nori sekti Šv. Kazimiero pėdomis — eiti to švento jaunuolio takais. Žinoma, nieks iš jų nei nemano būti karaliciais, kaip Šventasis buvo, kol gyvena čia ant žemės. Bet jie mintija — jiems rūpi kaip dieną iš dienos būti geresniais — kaip daugiau mylėti Dievą — ir Šventą Motiną Mariją. Jie nori būti dori, paklusnūs, uolūs berniukai ir mergaitės. Jie mokinasi kad paskui atneštų džiaugsmo savo tėveliams, ir naudos savo artimui. “Mes norime būti geriausi Dievo vaikai — ir geriausi katalikai — ir geriausi Lietuvos vaikai!”

Vieną rytą mokytoja užklausė penkių metų berniuką: “Vaikeli, kaip tavo vardas?” Berniukas drąsiai ir gražiai atsakė: “Vaelukas.” O mokytoja džiaugdamsi ir

kaip ir pakartodama sakė: “Tai tu Vaelas!” O jisai tai išgirdęs — stačiomis — nekaltomis akimis žiūrėdamas į auklėtoją pasisakė: “Aš ne Vaelas — aš Vaelukas.”

Per liuoslaikį — mokytoja būna mokinių tarpe. Ir ji užklausė šmet pradėjusio mokyklon eiti berniuko: “Andriau, ar mėgsti eit mokyklon.” “Taip — mokytoja; aš labai myliu eiti! Aš linksmas! Kai ateis vasara — tai mano brolis ir aš turėsim ato stogas — ba pirmiau kai aš neidavau mokyklon — tai jis vienas turėdavo atostogas.” Ir mokytoja tai išgirdusi to jauno “mokslinčio” žodžius gardžiai nusijuokė.

O Dieve, laimink mūsų kraštą, mūsų žmones, mūsų namus, darbus ir laukus.

Bernardas

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Ar leistina daryti taip sau nuduotas vedybas, dėl pabaikavimo ir juoko pasilinksminime, iškeltame katalikei merginai, kuri rengiasi greitai tekėti?

Partnerka

Atsakymas. Tokių vedybų man neteko matyt; ir kokia iš to yra baika ir juokai nežinau. Apskritai imant, tokis dalykas negali būti leistinas ir tinkamas. Vedybos — tai yra ėminas sakramento Moterystės. Jų apeigos turi savo dvasinę, tikybines prasmes, taigi daryti visa to nudavimą ir juokus yra įžeidimas ir panieka sakramento. Susipratę ir save gerbią katalikai nė sau nepavelins, nė kitiems pas save leis iš to rimto dalyko daryti komedijas.

Paklausimas. Ar galima visuotinus atlaidus paaukoti už dar gyvenančius asmenis?

Juožas.

Atsakymas. Aukoti, žinoma, galima aukoti, tik tokia auka neneša tų vaisių, kurių norėtų aukotojas.

Gauti visuotiniams atlaidams reikalinga išpildyti paskirtąsias sąlygas.

Apie tokius atlaidus pasakyta, kad jų vienus galima pelnyti tik mirusiųjų sieloms, kitus — gyviems ir mirusiems.

Kuomet kalbama apie gyvuosius, tai reikia suprasti, kad tik tiems tie atlaidai tenka, kurie paskirtąsias sąlygas išpildė ir jie negali tekti kitiems gyviems, kurie tų sąlygų neatliko.

Kun. Daniel A. Lord, S.J.
Vertė Antanas Miciūnas, M.I.C.

(Gerb. kun. J. Karaliaus, Shenandoah, Pa.
klebono, premijuotas vertimas.)

“Aš Galiu Skaityti Bet Ką”

(Gerai, pasiskaityk sekančio aprašymo)

Atsargiai ir gudriai, lyg koks magikas slepiąs klastingą triušį, arba geriau sakant, lyg valkata, kurs šaltai tačiau nedrąsia koja užmina pamestą pinigą, Rišardas padėjo žurnala ant knygos, kuri gulėjo ant stalo, saulėtame priangyje.

Panašiu šaltumu ir mitrumu kun. Hall paėmęs žurnalą, abejingai į jį pažvelgė, paskui padėjo nuošaliai ir ėmė vartyti gulinčios knygos puslapius. Rišardas tuo tarpu suposi kedėje, stropiai uždegdamas ir užgesindamas savo cigarečių žybtuką. Buvo aišku, jog Rišardą graužė neramumas.

Kun. Hall vis vartė knygos lapus, kartkartėmis ilgiau išžiūrėdamas į tuos, kurie krito jam akin. Tuomet, nepakeldamas akių, jis nuoširdžiai užklausė: “Ar kuris tavo draugų pamiršo ir čia paliko šią knygą?”

Rišardas išlėto užsirūkė.

“Pats ją dabar skaitau,” atvirai atsiliepė.

“O!” pratarė dvasiškis, ir pavartė dar kelis lapus. “Autorius jau tikrai pažino savo žvaigždutes, ar ne taip? Niekad nėsu matęs tokios eilės taškų baigiančių paragrafus ir pertraukiančių perskyrimus.”

Pikantiškos Apsakos

Rišardas tylėjo. Kun. Hall vis vartė ir žiūrino puslapius. Jis turbūt labai greitai knygą skaitė arba tikrai akimis perbėgdavo per puslapius. Karts nuo karto rodės, jog vienoje ar kitoje vietoje ilgiau sustodavo ir Rišardas nedrąsiai ir šnairiomis į jį pasižiūrėjo.

Pagaliau, po ilgos ir skaudžios tylos, kuri Rišardui išrodė begalinė, kunigėlis uždarė knygą ir su nykščiu ir smilium tvirtai ją laikė.

Rišardas neramiai pasirangė, tačiau nieko neatsakė. Kun. Hall ramiai pasitraukė kėdę, atsisėdo ir atsargiai paguldė knygą ant žemės šalia savęs.

“Ši knyga, Rišardai,” juokingai patėmijo kunigas, “yra tokia, kurią teisingai galiu pavadinti šlamštu.”

Rišardas piktai nusigręžė.

“Na,” jis atsakė, “čia gal nerasi ko tai dvasinio ar antgamtiško, tačiau turinys labai moderniškas, puikus ir patraukiantis, ir visi ją giria ir skaito.”

“Aš jos neskaitau,” kunigas švelniai atsiliepė.

Niekas Man Nekenkia

“Be to,” tęsė Rišardas, “skaitau kas man patinka. Niekas man nekenkia.”

“Niekas man nekenkia,” nusijuokė kun. Hall, “galėjo sakyti ir Sokrates kuomet išgėrė nuodus.”

Durys į saulėtą priangį pasivėrė ir Zuzana, Rišardo aštuoniolikos metų dvynė, maloniai į juos nusišypsojo. Tačiau josios šypsena greitai išnyko, kai ji pasižiūrėjo į šių dviejų žmonių rimtą išvaizdą.

“Kas atsitiko,” ji užklausė? “Ar kas mirė, o gal akeijų kainos nukrito?”

Rišardas tyliai rūkė, bet kun. Hall jai parodė knygą.

“Rišardas ir aš ką tik kalbėjoma apie literatūrą. Beje, Zuzana, ar tu esi skaičiusi šią knygą?”

Valandėlę Zuzana jautėsi esanti nesmagiame padėjime, tačiau drąsiai pakėlė savo galvą.

“Taip, ją esu skaičiusi. Visi ją susidomėję. Su panieka žiūrima į tą, kurs nėra juos skaitęs.”

“Tai taip,” pratarė kun. Hall.

“Žinoma, ta žinia rasit Jus užgauna,” ji tęsė toliau, “tačiau, meldžiu nesusirūpinti Rišardu ir manimi. Galiu skaityti bet ką. Niekas man nekenkia.”

Kun. Hall nusišypsojo. “Taip ir Kleopatra galėjo išsitariti, kai pridėjo gyvatę prie savo krūtinės.”

Užginti Dalykai

Kunigas knygą vėl paguldė ant žemės šalia savęs. “Gal turite kiek atliekamo laiko?” jis užklausė. “Labai norėčiau, kad Rišardas ir tu man daugiau papasakotumėte apie knygas. Rasit ir esu senas atbukėlis. Gal jūsų nusiteikimas man yra nesuprantamas. Tiesą pasakius, turiu prisipažinti, jog ir aš ne viską galiu skaityti. Suprantu jog įvairių rūšių knygos man žymiai pakenktų. Tačiau, jummyse yra įsivyravusios kai kurios pažiūros, kurių ir aš norėčiau pažinti. Ar galėčiau?”

Nėvienas, kuris pažino kun. Hall, negalėjo abėjoti jo išmintinga jaunimo tolerancija, o ypač Bradley šeimos dvyinių meile. Brolis ir sesuo už visus mažiausia galėjo abėjoti šių dviejų faktų tikrenybe. Nebuvo tokio klausimo, kurio jie būtų abėjoję su šiuo dvasios tėvu išspręsti, nes jis buvo juos pažinęs nuo pat vaikystės; juodu taiposgi, niekad nesilaikė tokios nuomonės, kuri nebūtų buvusi kunigėliui prieinama ir suprantama.

Tačiau, dėl kažkokios priežasties, jiedviem šiuo laiku buvo koktu ir nedrasu jam papasakoti kokių skaitymu jie susidomėję. Ką brolis skaitė, tuč tuoju to griebėsi ir sesuo. Nesenai juodu graibstė ir rankiojo kažkokių naujos ir populiarios rūšies knygų — apysakų, biografijos, kartkartėmis eilėraščių, ir kai kada istorijos. Ir nors juodu žinojo, jog tos knygos, kuras jie skaitė buvo plačiai žinomos ir kritikuojamos, visgi kažkokiu slaptu pasitarimu, juodu dabar šių raštų savo pašnekėsiuose su dvasišku tėvu visai neminėjo.

Juodu gerai žinojo, jog kun. Hall buvo labai plačiai apsiskaitęs žmogus, mokąs atskirti tinkamo turinio knygas nuo to, kas negeistina. Jo pamėgimas buvo begalo kilnus, ir jo paties kūriniai turėjo savyje tokio literatinio skonio, jog jie tikrai sužavėdavo ir suteikdavo malonumo tiems, kurie ieškodavo kilnios dvasinės kūrybos.

Dabar juodu buvo netikėtai iššaukti paaiškinti jų nusiteikimą kas link knygų skaitymo ir apginti savo nusistatymą, “jog gali skaityti bet ką.” Jie žinoma kurį laiką svyravo. Vienas dalykas tačiau juos ramino ir pridavė pasitikėjimo — užtikrinimas, jog

kiekvienas atviras gyninasis sutiks su nuoširdžiu kunigo patvirtinimu ir simpatišku jo supratimu.

Visada Modernus

Zuzana patogiai atsisėdo ant sofos ir kolas sukryžiuvo po savim.

“Tegul šis žmogus pasakoja,” ji atsiliepė.

Rišardas aštriai pasižiūrėjo, numetė cigareta ir užsidegė kita, lyg norėdamas sukaupti jėgas ir atsargiai išsitiesė.

“Žinau, jog Tamsta mūsų nuomonės nesupranti,” gindamasis pradėjo.

“Ne?” lyg kiek įžeistas užklausė kunigas. “Lig šiol visuose dalykuose ją supratu ir šiame dalyke taipgi pamėginasiu.”

Zuzana užsidegė. “Žinoma, Tamstai tai pasiseks. Rišardai, nebūk toks siauras ir pakas, bet išaiškink mūsų padėtį.”

“Prašau atleisti,” atrodė, jog Rišardas nuoširdžiai atsiprašo. “Žinau, jog Tamsta visada mus supranti! Aš buvau tik siurkštus ir nerangus. Na, žiūrėkime į stovį šitaip: gyvename labai moderniniame pasaulyje; pasaulyje, kurs labai smagus, jautrus ir nuolat besimainąs. Kiekvienam pridera pasaulį pažinti, o knygos yra viena svarbiausių priemonių su juo susipažinti. Moderninės sumanios parašytos knygos yra mūsų laikų užrašai ir priklauso nuo mūsų šių užrašų eigą nuolat sekti.”

“Tiesa,” patvirtino Zuzana. “Ir šie užrašai tikrai yra smagūs, gudriai sustatyti ir begalo linksmi.”

“Rišardas panašiai išsitarė prieš tau čia ateinant,” galvą linguodamas pridurė kun. Hall. “Gal būt tvirtinsi, jog tai yra užrašai, nors jie būtų liūdni ar apgaulingi. Prašau toliau tęsti.”

“Taip, žinau,” sutiko Rišardas. “Didelė šių užrašų dalis yra slamštas; daug yra ko nekuklaus ir nemaža neteisingų aprašymų. Bet aš skaitau tik dėl apysakos, kad tik gavus gryo malonumo...”

Kun. Hall biskį pakėlė antakius ir atyžiai paėmė knygą.

“Argi nebūtų geriau pasakius “dėl malonumo” nepridėjus budvardžio?” jis létai užklausė.

Rišardui kurį laiką darėsi nesmagu, bet jis kalbėjo toliau.

Susipažinkite Su Pasauliu

“Na, gerai,” jis atsakė, “praleisime ‘gryną.’ Visgi netikiu, jog šie aprašymai jau tokie nešvarūs kaip kad tvirtinama. Tai gyvenimas ir turime teisę ir pareigą tą gyvenimą pažinti. Ne visi galime laimingai užsidaryti gražiuose, saugiuose vienuolynuose, visiškai prasišalinę ir atsitolinę nuo negeistinių jo aplinkybių. Aš neturiu kitos progos susipažinti, sakysim su jūrų plėšikais, kaip tik per knygas. Knygos mane supažindina su pietinių jūrų saliečiais, su prancūzų sargais, italų plėšikais, su profesionaliais jojikais, bankininkais, jūrininkais ar pleno fabriku darbininkais, net valkatomis ir ...

“bedieviais, tikėjimo ir doros apjuokėjais, paleistuviais ir svetimoteriais,” patarčiai pridėjo kun. Hall.

“Na, gerai taipgi ir su jais,” atkirto Rišardas. Bet ir jie yra gyvenimo dalis, ar ne? Zuzana ir aš būtuvu panašūs į kūdikius, jeigu jau negalėtuvu suprasti to nemalonaus fakto, jog randasi šiame pasaulyje ir negeistinių žmonių.”

“Vienas dalykas yra, jog jų yra, o kitas, jog jų įsileidžiama mūsų plotan, įdant ten jie galėtų rodyti savo nepadorumus, gudriais liežuviais apginti savo nepadorias kalbas, pajaukti mūsų tikėjimą ir net patį Dievą,” atsakė kun. Hall.

“Ne tą mintį nori išreikšti Rišardas,” protestavo Zuzana. “Jis nori pasakyti, jog moderninės literatūros galybė ir grožis pareina nuo to, jog ji atvirai ir teisingai žiūri į gyvenimą. Jeigu kur pasitaiko negeistinių žmonių, ji nesibijo jų perstatyti. Jai negėda pareikšti faktų. Kam žmogui bijotis atvirumo ir teisingumo. Visa kita jau pusiau viktoriška.”

SVARBESNEJI ĮVYKIAI

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Spalių 31 d. Visų Šventų išvakarėse Marianapolio studentai turėjo vaidinimą “Halloween programą.” Per paskutinį studentų kuopos susirinkimą buvo išrinkta komisija, kuri turėjo surengti programėlį. Išrinktieji buvo Mikšraitis, Petravičius ir Liola. Jų surengtas vakarėlis labai gerai pasisekė. Vakaro ve-

dimas buvo pavestas Miciūnui, kuris viską labai sėkmingai ir juokingai tvarkė. Šiame programe daugiausiai pasižymėjo ketvirtas skyrius. Jų benas buvo ypač labai geras ir kai užtraukė maršą tai visus sužavėjo.

— Viena geros širdies moteriškė paaukavo Marianapolio Kolegijai labai gražų kryžių. Ji gyvena So. Bostone, Mass. ir šį kryžių paaukodama prašė kad jos vardas nebūtų paskelbtas. Pats kryžius yra gan didelis ir begalo gražiai išdirbtas. Jis pastatytas šalia didžiojo altoriaus ir daug prisideda prie koplyčios pagražinimo. Šis kryžius partrauktas net iš Ispanijos.

— Gerb. kun. J. Karalius, Shenandoah, Pa., Kolegijos knygynui prisiuntė gausių knygų siuntinį.

Kolegijos vvriausybė ir studentai taria aukotojams nuoširdžiausią ačiū už jų dovanas bei paramą. Visagalys Dievas telainina jų darbams.

— Lapkričio 3 d. Kolegijoje įvyko pirmasis Misijonierių kuopos susirinkimas.

A. Miciūnas nuosekliai išaiškino šios kuopos tikslą naujiems nariams. Toliau ėio nauju narių priėmimas, kurių buvo gan didelis skaičius. Tuomet sekė naujosios valdybos rinkimas. Sekantieji tapo išrinkti: J. Augūnas Worcester, Mass. pirmininku; J. Overka Detroit, Mich. vice-pirmininku ir J. Grenda Lowell, Mass. sekretoriu. Taipogi buvo išrinktos įvairios komisijos darbuotis įvairiems misijonierių reikalams. Įždininku buvo išrinktas valdybos sekretorius J. Grenda. Inešimas buvo, kad per kiekvieną ateinantį susirinkimą būtų skaitoma paskaita, kad pajvairinius susirinkimus ir supažindinus narius daugiau su misijonierių darbais. Tad aišku kad misijonieriai esą pasiryžę smarkiai vesti jų darbą pirmyn ir mes visi jiems velijam viso pasisekimo.

— Lapkričio 5 d., Putname buvo futbolo žaidimas tarp Marianapolio antro ratelio ir Putnam aukšt. mokyklos. Žaidimas baigėsi marianapoliečių naudai 13-0.

WATERBURY, Conn. — Lapkr. 21 d. prasidėjo parapijos bazaras.

— Lapkr. 19 d. buvo surengtos kun. V. Ražaičiui pagerbtuvės. Visos jaunimo dr. jos surengė šias pagerbtuves savo buv. vadovui.

— Parapijos metinis minstrel bus vasario 5 d. 1935 m.

— Lapkričio 18 d. vakare, parap. mokyklos salėje, Šv. Juozapo parap. choras, vad. H. J. Aleksiniui surengė šaunų teatrą — koncertą. Scenoj buvo statoma keturių aktų klasiška Fuldo Dineikos linksma komedija “Vedybų Priešai.”

— J. E. vysk. Matulionis su kun. Valantiejum, šerifu Jenušaičiu, J. Kairiu, adv. J. Ališausku, J. Vaitukaičiu, grab. T. Die-lininku ir A. Povilaičiu lankėsi Wethers-field, valstybės kalėjime. Nors J. Ekscelencijai įdomu buvo apsilankyti Amerikos kalėjime, palyginti juos su Rusijos bolševikų kalėjimais, kuriuose jis pats kalėjo.

BROOKLYN, N. Y. Šv. Panelės Apreiškimo parapija. — Lapkričio 4 d. parap. choras surengė gražų įvairių koncertą.

ROCHESTER, N. Y. — Lapkričio 11 d., 3 val. po pietų, J. E. Diecezijos Vyskupas Moorey pašventino naujos Šv. Jurgio parap. bažnyčios kertinį akmenį. Pamaldose dalyvavo daug dvasiškios ir žmonių.

NEWARK, N. J. — Spaliu 21 d. įvyko parapijos metinis balius. Žmonių prisirinko pilna parap. salė.

— Lapkr. 11 d. buvo paminėjimas "Kražių Skerdynių" 40 metų sukaktuvės, kurias surengė parap. jaunimas su Šv. Cecilijos choru. Buvo vaidinimas gražus veikalas "Aušra."

— Lietuvių kalbos pamokos yra kasdien, nuo 4 iki 6 val., o šeštadieniais nuo 9 iki 12.

— New Jersey Choru Sąjunga rengia didelį balių sausio 19 d., 1935 m.

NORWOOD, Mass. — Spalių 28 d. Šv. Jurgio parap. įvyko iškilmingas priėmimas naujų narių į Šv. Vardo dr-ja. Tai įvyko su bažnytinėmis apeigomis, kurioms vadovavo Dvasios Vadas kun. S. P. Kneičis.

— Spalių 28 d. vak. įvyko Vyčių kuopos teatras "Sudarytas Gyvenimas." Šį veikalą neseniai lietuvių kalbon išvertė klebonas kun. S. P. Kneičis.

— Šv. Cecilijos choro koncertas buvo lapkričio 5 d. bažnytinėje salėje. Programa buvo įvairi ir turininga. Choras ir solistai nepaprastai gerai išpildė savo roles. Chorui vadovavo varg. p. Anicetas Šlape-lis.

NEW HAVEN, Conn. — Spalių 28 d. šv. Kazimiero lietuvių parapijos buvo surengtas koncertas bažnytinėi svetainėj.

— Spaliu 21 d. toje pačioje salėje vakarą surengė Šv. Onos dr-ja, kur buvo didelis skaitlius žmonių.

— Šv. Pranciškaus dr-ja pora mėnesių atgal nutarė žūt būt padauginti narių skaičių. Jauni vyrai nuo 18 iki 25 metų yra priimami be jokio įstoimo. Ši dr-ja rūpinosi parapijos steigimu ir remia ją savo aukomis, kiek galint. Kada galutinai buvo nutarta pirkti bažnyčia, tai draugija antsyk davė \$500.00. Draugija savo mėnesinius susirinkimus laiko antrą sekmadienį kiekvieno mėnesio po sumai bažnytinėi svetainėj.

CAMBRIDGE, Mass. — Parapijos metinis mokyklos balius įvyko lapkričio 12 d., Elks salėje.

— Parapijos choras savo mėnesiniame susirinkime, kuris įvyko lapkričio 4, užsibrėžė daug darbo žiemos sezonui.

SO. BOSTON, Mass. — Šv. Petro par. Šv. Vincento a Paulo Labdarybės Draugija per lapkričio mėnesį, kad galėtų kuodaugiausiai sušelpiti biednuomenės, skelbia labdarybės vaju arba aukų rinkimą. Vajus baigsis baliumi lapkr. 25 d. Visos įeigos eis vargšams į pagelbą.

— Parapijos choras dirba su dideliu pasišventimu ir pasiryžimu.

DETROIT, Mich., Šv. Petro parapija. — Parapija nusamdė Simono gerai žinomą parką "Beechnut Grove" visiems ateinan-tiems metams. Vieta visiems prieinama ir žinoma.

— Jaunųjų Šv. Vardo dr-jos mėnesinė Šv. Komunija buvo sekmadienį lapkr. 11 d.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — Moterų Sąjungos 54 kuopa nutarė surengti vakarinius kursus, kur visi galės mokytis lietuviškai skaityti ir rašyti. Kursai prasidėjo lapkr. 5 d., 1934. Mokoma du kartu į savaitę, pirmadieniais ir antradieniais, Šv. Jurgio parap. mokykloje, 7 val. vakare.

— Lapkričio pabaigoje įvyks parapijos bazaras.

CLEVELAND, Ohio. — Clevelando katalikų diecezijos vyskupas Schrems, kuris vėliausiomis dienomis išvyko į Roma, ir vyskupas James McFadden, ateinančiais metais, rugsėjo mėnesį, Public Auditorijoje, planuoja laikyti Nacionališką Eucharistinį Katalikų Kongresą.

Šis katalikų kongresas tikrai turės įvykti, nes Clevelando majoras Harry L. Davis viešai paskelbė, kad jis daras galutinas sutartis su Clevelando katalikų vyskupais šiuo klausimu.

Pagal vyskupo James McFadden paskelbimą, tai šis kongresas turės tęstis tris dienas ir per visas bus iškilmingos Mišios atvirame ore, Public Auditorijoje. Vyskupas yra nuomonės, kad į šį kongresą su-plauks daugybė tikinčiųjų. Apie tai vėliaus bus pranešta daugiau.

— Spalių 28 d., Lietuvių svetainėj, Mo-terų Sąjungos 36 kuopa surengė vakarą naujos parapijos naudai. Taip pat tą pačią dieną šv. Jurgio parapijos svetainėj, Kultūros Darželio Sąjunga suruošė iškilmingą vakarienę paminėjimui penkių metų sukaktuvių nuo Sąjungos įsikūrimo ir jos pradėto darbo. Vakarienėje žmonių dalyvavo apie pusantro šimto.

LUZERNE, Pa. — Lapkričio 4, pradedant sumą, šv. Onos bažnyčioj prasidėjo 40 val. atlydai. Sekmadienio vakare mišparus laikė kun. J. Boll, jaunas šv. Mykolo parapijos klebonas iš Hyde Park — Scranton. Gražų pamokslą pasakė misijonierius tėvas Mėšlys.

Mišparus gražiai giedojo parapijos choras, vadovaujant muz. J. Varaičiui; giedoti padėjo apielinkės muzikai: J. Stulgaitis, J. Kudirka ir J. J. Šaučiūnas.

Užsibaigus 40 val. atlydams įvyksta misijos.

PITTSTON, Pa. — Šv. Kazimiero par. rengia card party "kaffe klatch" ir pramogą lapkr. 26-tą. Kortų lošimas ir užkandžiai bus par. salėje.

Šis parengimas yra metinis ir kiekvieną metą pritraukia tūkstantinę minią rėmėjų.

Klebonas kun. Jonas Kasakaitis nenuilstančiai ragina parapijiečius remti atsilankymu. Parapijiečiai atsiliepia spartesniu įsigyjinimu tikiėtų ir daugelis net prisideda komitetui talkon tikiėtų pardavinėjime.

LIETUVOJE

— Vyriausias geležinkelių direktorius išleido stočių viršininkams įsakymą. Už tar nautojų girtaviną stočių bufetuose atsako stočių viršininkai. Stočių bufetai turi būti keleiviams svetainės, o ne smuklės, kur silp no būdo tarnautojai girtuoklaunų.

— Klaipėdoje netrukus bus pradėta statyti žuvies apdirbimo įmonė. Ji galutinai bus baigta 1935 m. geg. 1 d. ir nuo to laiko pradės iš žvejų supirkinėti žuvis.

— Ateinančiais metais Lietuvos susiekimo ministerija numato pastatyti naujus tiltus Alytuje per Nemuną ir Ukmergėje. Taip pat ši minist. yra sumaniusi įsteigti kelių taisymo fondą. Šio fondo lėšos bus naudojamos kelių taisymui.

— Kauno viceburm. p. Pikčilingis perėina dirbti į Valst. Tarybą, kurios paskirtas nariu. Viceburmistru išbuvo daugiau kaip tris metus.

— Seinų rajone administracijos linijos saugotojas policininkas J. Kasperavičius pamatė apie 170 metrų mūsų pusėje du lenku pasienio kareivius. Pareikalavo sustoti; lenkai pradėjo iš šautuvų šaudyti ir sužeidė dešinę p. Kasperavičiaus koją. Polic. gindamasis į užpuolikus irgi paleido keleta šūvių. Užpuolikai greit dingo lenkų pusėje.

— Lietuvos karo aviacijos majoras Januškevičius išėjo mokslą Witteringe skraidymo mokykloje ir nuo pereinamo mėnesio paskirtas tarnauti prie 25-tos anglų oro eskadrilės Hawkinge.

— Nauju generalio štabo valdybos viršininku paskirtas pulk. inž. Černius. Ligi šiol jis buvo Lietuvos karo mokyklos viršininku.

— Spalių 2 d. Klaipėdoje buvo iškilmingai atidarytas pirmasis Lietuvoje prekybos institutas. Ligi šiol institute užsirašė 193 studenai. Jame mokslas tęsis apie tris metus. Tuo būdu, dabar Lietuvoje jau yra 4 aukštosios mokyklos: Vytauto Didžiojo universitetas, Kauno konservatorija ir naujasis prekybos institutas Klaipėdoje.

— Švietimo ministerijos stipendininkas dailininkas Petras Kiaulėnas, baigęs meno mokyklą, šiomis dienomis išvažiavo į Paryžių specializuotis mene.

— Spalių 25 d. 4 val. savo namuose, Vaižganto g. 18 nr., netikėtai mirė dr. Juozas Purickis. Velionis buvo ilgametis Lietuvos Žurnalistų Sągos pirmininkas, buv. Užsienių Reik. Ministeris, žymus veikėjas.

PAIEŠKAU Joną Kaminską. Paskutiniu kartu gyveno 1005 Jenne St., Kenosha, Wis. Jeigu kas žino kur jis yra, kreipkitės su informacijomis į Izidorius Pilipavičė, 17 So. Leonard St., Waterbury, Conn, Noriu susisiekti su Jonu Kaminsku, nes Mrs. I. Pilipavičė, po tėvais Monika Šimaitis, pavojingai serga.

A. † A.

PRANĖ PRANCKEVIČIENĖ

Marijonų Rėmėjų Kolegijos Narė

mirė lapkričio 7 dieną, New Britain, Conn.

Tėvai Marijonai atlaikys lapkr. 27 ir 28 d. už jos sielą dvejus šv. Mišias. Malonėkite visi Marijonų Kolegijos Rėmėjai-jos sukalbėti po dalį rožančiaus ir šiaip pasimelsti už ją, kad Dievas būtų jai maloningas.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kraštos ženklelį atsakymui.